

2.1 Stebuklinės pasakos

Devyniabolė ir devyniagalvis

Vieną kartą gyveno devyni broliai ir dešimta sesuo. Sesuo ėmė ir **ištekėjo**. Ir broliai pasiliko vieni namie gyventi. Kartą sesuo, pasiilgusi brolių, išsiprašė vyro namo **viešėtų**. **Pakinkė** jos vyras jai arklį, pasiėmė bandelę ir važiuoja. Privažiuoja mišką, žiūri – **atsiveja slibinas devyniagalvis**. Pribėgęs slibinas pasakė:

- Merga, merga, kur važiuoji?
- Į brolius viešėti.
- Mes tave pjausim.
- Nepjaukite jūs, aš jums atiduosiu bandelę, – ir išmetė iš **vežimo**. Toli nuvažiavo, pakol slibinas prarijo bandelę.

Tada slibinas vėl pradėjo vytis. Prisivijęs sako:

- Merga, merga, kur važiuoji?
- Į brolius viešėti.
- Mes tave pjausim.
- Nepjaukit, aš jums duosiu vieną ratą. Numovė ratą ir ėmė važiuoti su trim ratais.

Devyniagalvis, prarijęs ratą, vėl prisivijo ir sako:

- Merga, merga, kur važiuoji?
- Į brolius viešėti.
- Mes tave pjausim.
- Nepjaukite, aš jums duosiu kitą ratą. Numovė kitą ir ėmė važiuoti ant dviejų ratų. Slibinas ėmė **graužti**.

O ji jau gerokai nuvažiavo, kol devyniagalvis prisivijo. Pamatė, kad vėl atbėga devyniagalvis ir sako:

- Merga, merga, kur važiuoji?
- Į brolius viešėti.
- Mes tave pjausim.
- Nepjaukit, aš jums duosiu trečią ratą.

Numovė ir atidavė. Slibinas ėmė graužti. Tada ji vėl pavažiavo gerą **galą**, kol pamatė – vėl slibinas prisivijo. Ir sako:

- Merga, merga, kur važiuoji?
- Į brolius viešėti.
- Mes tave pjausim.

– Nepjaukit, aš jums duosiu paskutinį ratą. Numovė ir atidavė. Dabar jai buvo **važiavimas** sunkus, reikėjo tēste **tēsti** arkliui ratai. Slibinas sugraužė ir prisivijęs sako:

- Merga, merga, kur važiuoji?
- Į brolius viešėti.
- Mes tave pjausim.
- Nepjaukit, aš jums duosiu ratus.

Ir atidavė ratus, pati ėmė **joti** kiek tik arklys iššoka. Slibinas graužė ratus daug daugiau laiko, ir ji didelį **gabalą** kelio nujojo. Žiūri – atbėga devyniagalvis ir sako:

- Merga, merga, kur važiuoji?
- Į brolius viešėti.
- Mes tave pjausim.
- Nepjaukit, aš jums duosiu **vadeles, pavalkus**.

Atidavė ir ėmė joti kiek tik arklys šoka. Slibinas ėmė ėsti pavalkus ir vadeles, suėdęs ėmė vytis. Pamatė jau, kad atsiveja, paleido arklį. Pribėgo ir sako slibinas:

- Merga, merga, kur važiuoji?
- Į brolius viešėti. – Mes tave pjausim
- Nepjaukit, aš jums duosiu arklį. Atidavė arklį ir ėmė bėgti **pėsčia**. Slibinas suėdė arklį ir ėmė vytis.

Kai pamatė, kad atbėga slibinas, įlipo į ąžuolą. Slibinas ėmė ąžuolą graužti.

Tada ji jau kai pamato, kad ąžuolas pagraužtas, pasako:

- Rietu parietu,
Kiškio **taukai**, rietu.

Ir užauga ąžuolas. Atskrido **gegutė** į ąžuolą. Tada ji užmovė gegutei ant kojos savo žiedą ir paleido į brolius pasakyti, kad atbėgtų jos gelbėti. Gegutė nuskrido į brolių namus, atsistojo ant lango ir ėmė kukuoti:

- Devyni broliai, kukū,
Dešimta sesuo, kukū,
Ąžuole sėdi, kukū,
Devyniagalvis, kukū,
Ąžuolą graužia, kukū.

Vyresnysis brolis ėmė ir **nuvaikė** gegutę sakydamas:

- Ką čia ji **plepa**?!

Tada gegutė užskrido ant kito brolio lango ir ėmė **kukuoti**:

- Devyni broliai, kukū,
Dešimta sesuo, kukū,
Ąžuole sėdi, kukū,
Devyniagalvis, kukū,
Ąžuolą graužia, kukū.

Balnokit žirgus, kukū,
Galąskit kardus, kukū.

Tada brolis ėmė ir nuvaikė gegutę. Gegutė pamatė, kad jos neklauso, tai ir nuskrido į jauniausio brolio langą, kuris buvo **atdaras**, ir įmetė nuo kojos žiedą į brolio kambarį. Tada broliai pamatė, kad tikrai taip yra, kaip gegutė sakė. Pasibalnojo žirgus, pasiėmė kardus ir išjojo.

Devyniagalvis išgirdo kažką **dundant** ir sako:

– Merga, merga, kas čia **trinka**?

– Vėjelis pučia, **girelė ūžia**,

Beg ne mano broleliai atjoja.

Slibinas **užgirdo**, kiek pabuvęs, – ir vėl dunda. Jis ir vėl klausia:

– Merga, merga, kas čia trinka?

Vėjelis pučia, girelė ūžia,

Beg ne mano broleliai atjoja.

Slibinas taip ėmė skubinti ažuolą graužti, kad jau tik lūžti. Užgirdo labai trinkant, pakėlė galvą ir klauso. Tuo laiku ji **sugiedojo**:

– Rietu parietu,

Kiškio taukai, rietu.

Ažuolas ir vėl užaugo. Slibinas vėl ėmė graužti. Graužė, graužė ir vėl išgirdo ūžiant. Pakėlė galvą aukštyn ir klauso. Tada ji vėl sugiedojo:

– Rietu, parietu,

Kiškio taukai, rietu.

Ažuolas ir vėl užaugo. Slibinas vėl ėmė graužti taip smarkiai, jog ažuolas pradėjo **siūbuoti**, ir ji tik neišlėkė iš ažuolo. Tada pamatė – atjoja broliai. Slibinas ir vėl klausia:

– Kas čia dunda?

– Vėjelis pučia, girelė ūžia,

Jau mano broleliai atjoja.

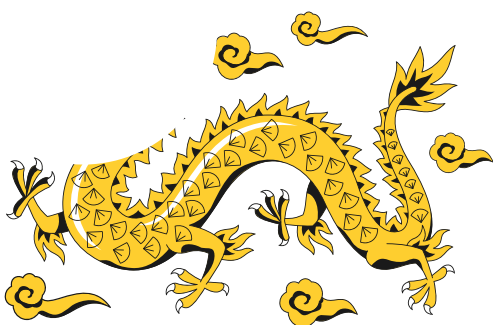
Atjoja mano devyni broleliai,

Nukerta tau devynias galvas.

Atjojo ir broliai. Pamatė – slibinas baigia graužti ažuolą. Prijojo prie slibino ir pradėjo **kapoti** galvas. Vienas brolis nukirto vieną galvą, kitas – kitą, trečias – trečią, ketvirtas – ketvirtą, penktas – penktą, šeštas – šeštą, septintas – septintą, aštuntas – aštuntą, devintas – devintą, ir slibinas krito žemėn negyvas.

Tada broliai parsivedė savo seserį namo, visi **pasivaišino**.

Bronislava Kerbelytė „Gyvasis vanduo: Lietuvių liaudies stebuklinės pasakos“

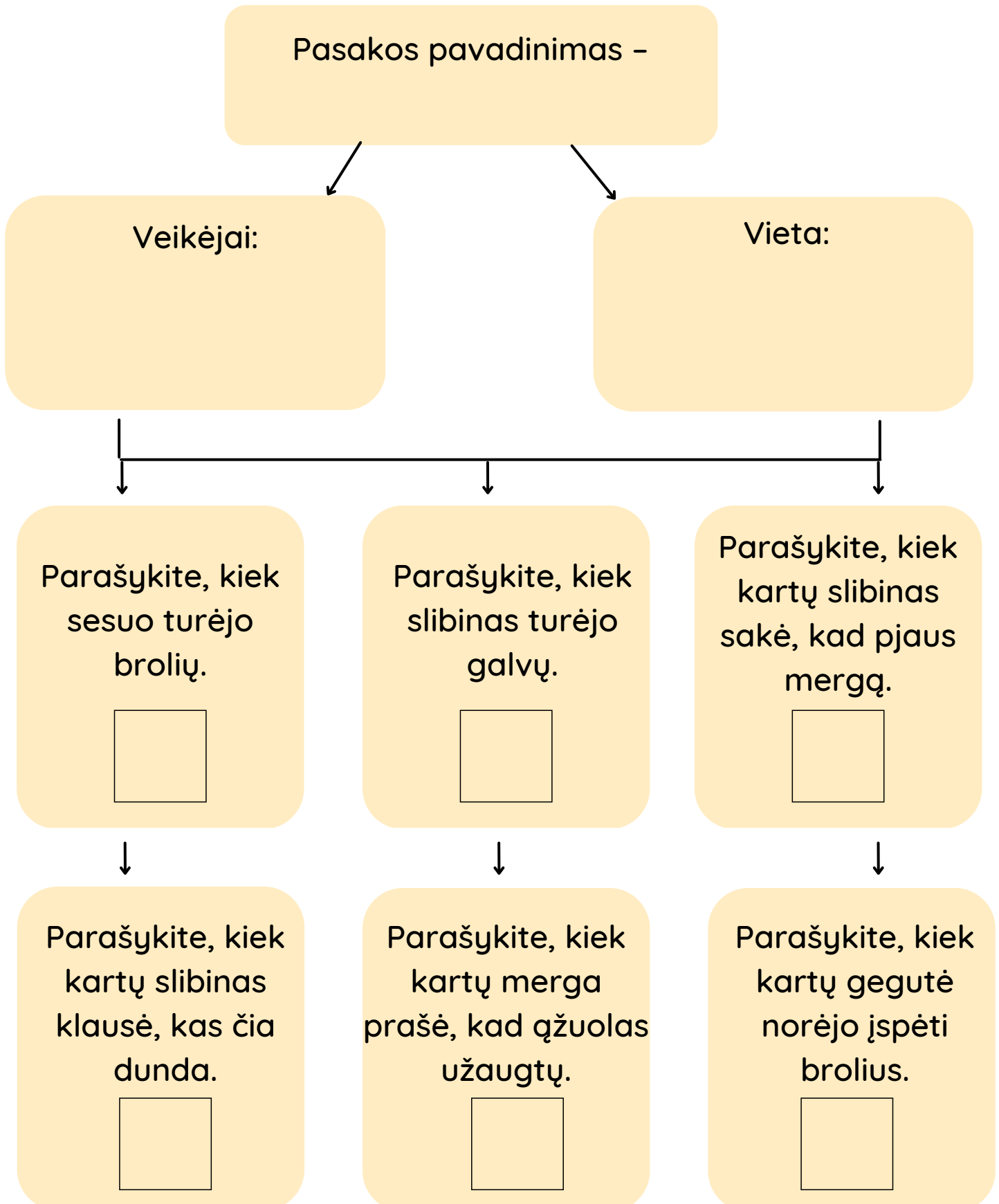

1. Pasiskirstykite vaidmenimis ir perskaitykite pasaką „Devyniabrolė ir devyniagalvis“.
Nupieškite slibinui tiek galvų, kiek jis jų turėjo skaitytoje pasakoje.

2. Pasitarkite su suolo draugu ir pasakykite, kas skaitytoje pasakoje yra stebuklinga?

2.1 Stebuklinės pasakos

3. Dar kartą atidžiai perskaitykite pasaką „Devyniabrolė ir devyniagalvis“. Užpildykite schemą.

2.1 Stebuklinės pasakos

4. Pasakoje „Devyniabrolė ir devyniagalvis“ yra paryškintų žodžių. Įrašykite juos į pateiktą mandalą. Nuspalvinkite tik tuos žodžius, kurie yra nauji.

